

UVOD

Koncept samoefikasnosti leži u osnovi socijalno- kognitivne teorije Artura Bandure. Bandurina teorija ističe uticaj observacionog učenja, socijalnog iskustva i recipročnog determinizma u razvoju ličnosti. Prema Banduri ponašanje, sposobnosti i veštine čine self –sistem svakog pojedinca. Ovaj sistem igra veliku ulogu u načinu kako percipiramo određene situacije i kako odgovaramo na specifične stimulse iz spoljašnje sredine. Samoefikasnost ima veliki uticaj na funkcionisanje self-sistema. Prema Banduri, samoefikasnot je verovanje pojedinca u svoje sposobnosti da će ih organizovati i usmeriti ka akcijama koje je potrebne preduzeti da bi se postigao prosperitet u nekoj aktivnosti. Samoefikasnot je verovanje osobe u njene sposobnosti da napravi uspeh u određenoj situaciji. Bandura je opisao ova verovanja kao određenja o tome kako ljudi misle, kako osećaju i kako se ponašaju. Ljudi kod kojih je izražena samoefikasnost gledaju na zadatke kao izazove koji se moraju dostići, oni razvijaju dublje interesovanje za aktivnosti u kojima učestvuju, fomiraju snažan osećaj posvećenosti pri izvršenju zadataka i brzo se oporavljaju od neuspeha i razočarenja. Nasuprot ovome, ljudi koji imaju nizak nivo samoefikasnosti smatraju da se rešenja njihovih problema nalaze van njihovih sposobnosti, odnosno imaju veoma izražen spoljašnji lokus kontrole, veoma se fokusiraju na lične neuspehe i negativne rezultate i daju im veliki značaj, što naravno utiče na njihove dalje aktivnosti, oni takođe brzo gubi samopouzdanje u izvršavanju zadataka.

Zadovoljstvo životom predstavlja ukupnu procenu pojedinca o njegovim osećanjima i stavovima o životu u određenom periodu, rangirajući ih od negativnim ka pozitivnim. Zadovoljstvo životom predstavlja jedan od tri najpouzdanija pokazatelja blagostanja (Diener, 1984). Diener, Suh i Smit smatraju da na zadovoljstvo životom utiču i želja za promenom u životu, zadovoljstvo u prošlom periodu života kao i mišljenje drugih odnosno procenjivanje našeg života od strane drugih. Slični termini u literaturi uključuju i sreću, koja se ponekad i istovećuje sa zadovoljstvom života, zatim kvalitet života koji je širi termin od zadovoljstva životom.

PROBLEM ISTRAŽIVANJA

Problem ovog istraživanja je utvrđivanje da li postoji povezanost između zadovoljstva životom i efikasnosti u rešavanju problema.

CILJ

Glavni cilj istraživanja je da se ispita povezanost između zadovoljstva životom i samoefikasnosti u rešavanju problema.

HIPOTEZE

Glavna hipoteza u ovom istraživanju je da postoji statistički značajna povezanost između zadovoljstva životom i samoefikasnosti u rešavanju problema.

Specifične hipoteze u ovom istraživanju su:

Postoji statistički značajna razlika između muškaraca i žena u odnosu na zadovoljstvo životom

Postoji statistički značajna razlika između muškaraca i žena u odnosu na samoefikasnot u rešavanju problema

Postoji statistički značajna povezanost između radnog statusa i zadovoljstva životom

Postoji statistički značajna povezanost između radnog statusa i samoefikasnosti.

2. METOD

UZORAK

Istraživanje je sprovedeno krajem maja 2011. godine na uzorku od 321-og pojedinca na populaciji nezaposlenih i zaposlenih ljudi u privatnih i državnim preduzećima u Vojvodini. Prema varijabli pol struktura uzorka je sledeća- od 321-og ispitanika, 160 ispitanika je muškog pola, dok je 161 ispitanik ženskog pola. Prema varijabli radni status, od 321 ispitanika, 162 ispitanika je stalno zaposleno, 68 je nezaposleno, 28 radi privremeno, povremeno radi 15 ispitanika, dok je 48 ispitanika u našem uzorku

penzionisano. Što se tiče uzrasnih grupa na našem uzorku, moguće je uočiti 3 starosne grupe, prvu u koju spada 111 ispitanika starosti od 20 do 35 godina, drugu u koju spada 112 ispitanika staoristi od 36 do 50 godina i treću grupu u koju spada 98 ispitanika našeg uzorka.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com